

Troubadours zingen met hart en ziel

Oegstgeest * Je zal maar zo'n cast tot je beschikking hebben. Een pianist (Tatiana Kiourou) die feilloos en gepassioneerd koor, solisten en orkest weet aan te vuren. Een geweldig salonorkest dat zich sfeervol en muzikaal een weg baant tussen koor en solisten. Ik neem aan dat de partituur bewerkt is, gezien de vrij kleine bezetting, strijkers, één dwarsfluit en één hoorn, met als fundament het klavier. Niettemin een fantastisch arrangement waar Pietro Mascagni (1863-1945) van zou opkijken. Deze componist schreef dan ook een prachtige eenakter 'Cavalleria Rusticana', gebaseerd op het gelijknamige werk van Giovanni Verga. Dirigent Erik van Balen, muzikaal tot in z'n tenen, tilt met deze *side-kicks* zijn koor De Troubadours werkelijk een heel eind van de grond. Zij zingen met hart en ziel, spontaan, bijkans de longen uit het lijf. Een enkele keer gaat het daarom weleens een pietsie te hard, te ongenueerd. Of vinden enkele mannen dat ze zich als haantjes mogen gedragen, er bovenuit kunnen kraaien. Dát is in een koor, waar eensgezindheid in samenzang hoog in het vaandel staat, verboden. Maar ondanks kleine futiliteiten ontrolt zich een drama dat alle warmte, hartstocht, wraak tot de dood er op volgt rijkelijk over het voetlicht stort. De Troubadours zijn op hun allerbest, in zachte echo-achtige herhalingen. En in het liefdevolle Ave Maria, waarin de versluisde klank in het eerste gedeelte indruk maakt. De ware diva van de avond is de sopraan Lisa Houben. Zij heeft een dijk van een stem die alle hoeken

Muziek

De Troubadours o.l.v. Erik van Balen, m.m.v. Tatiana Kiourou (piano), Lisa Houben (sopraan), Rut Codina Palacio en Desiree van Daalen (mezzo), Edwin van Gelder (tenor), Nanco de Vries (bas) en Salonorkest. Gehoord: 20/5, Regenboogkerk, Oegstgeest.

van de kerk met gemak vult, en gevoel voor drama waar je van rilt. Zij maakt van Santuzza de gekwelde vrouw, tot in het diepst van haar hart gekwetst.

Haar tegenspeler, de tenor Edwin van Gelder, gaat wel eens over de top, heeft eveneens een ongelofelijk volume en inlevingsvermogen, maar forceert in hoogte- en dieptepunten zijn stem tot enige schreeuwelijkheid, wat een heldentenor toch niet betaamt. De net even spottende Rut Codina Palacio is hartveroverend in spel en zang, met de klank van klingelende klokjes. Zeker in samenzang met haar 'echtgenoot' de bas-bariton Nanco de Vries, die weliswaar niet die reikwijdte bezit van de andere twee, maar wel het mooiste timbre. De kleine rol van mamma Lucia zingt mezzo Desiree van Daalen lief en innemend. Liederen van Francesco Paolo Tosti vóór de pauze vormen een fraaie opmaat voor deze fantastisch uitgevoerde concertante opera.

Lidy van der Spek

Leidsch Dagblad 23 mei 2016